

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6Pc/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822201066
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6822201066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci navrhovateľa: B. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O. XX, zastúpený Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti plnoletému dieťaťu: L. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/X, XXX XX P., o zrušenie výživného a o zníženie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 30.06.2022 domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti proti plnoletému dieťaťu naposledy určenej rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Pc/10/2021 zo dňa 28.10.2021 a v prípade, ak pokračuje v štúdiu na vysokej škole, domáhal sa zníženia výživného zo sumy 150,- Eur mesačne na minimálne zákonom stanovené výživné s odôvodnením, že navrhovateľ so svojim dieťaťom nekomunikuje a preto nevie, či po skončení štúdia na gymnáziu pokračuje v štúdiu na vysokej škole. Navrhovateľ je nezamestnaný, poberá iba dávku v hmotnej núdzi 139,20 Eur mesačne, nemá iný príjem, nevlastní žiadny majetok a býva v rodičovskom dome, preto ak by nebol dôvodným jeho návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, navrhoval jej zníženie.

2.Plnoleté dieťa sa k podanému návrhu vyjadrilo písomným podaním zo dňa 01.08.2022 tak, že po ukončení strednej školy bola prijatá na štúdium na Univerzite veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach a v štúdiu riadne pokračuje, s čím bude ešte spojené aj zvýšenie jej výdavkov, navrhovala preto podaný návrh zamietnuť.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: rozhodnutie o prijatí na štúdium č. I. 21 a pripojeným spisom Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Pc/10/2021 (zápisnica č.I. 43, rozsudok č.I. 45), na základe čoho, s prihliadnutím k vyjadreniam účastníkov konania v ich písomných podaniach a na pojednávaní vo veci, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

4.Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči jeho plnoletému dieťaťu bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Pc/10/2021 zo dňa 28.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.04.2022, a to tak, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k jeho plnoletému dieťaťu bola s účinnosťou od 01.10.2021 zvýšená zo symbolickej sumy vo výške 30 % zo životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na sumu 150,- Eur mesačne. Pri rozhodovaní vo veci pritom súd vzal do úvahy zistené pomery na strane navrhovateľa, ktorý ďalšie vyživovacie povinnosti nemal, bol zamestnaný väčšinou iba na krátkodobé pracovné úväzky zväčša na základe dohôd, naposledy bol oficiálne trvalejšie zamestnaný v roku 2016 a 2017, pričom navrhovateľ už vtedy tvrdil, že je nezamestnaný, okrem dávky v hmotnej núdzi nemá žiadny príjem

a nevlastní ani žiadny majetok vyššej hodnoty, nemá ani žiadne výdavky, býva v rodičovskom dome, aj že pred zaevidovaním na úrade práce pracoval ako opatrovatel' za odmenu vo výške 4,18 Eur za hodinu osobnej asistencie (600,- Eur mesačne) na základe zmluvy ukončenej po vzájomnej dohode. Navrhovateľ tiež uvádzal, že má aj nejaké neoficiálne príjmy, ale tieto súdu uviesť a preukázať odmietol. Rozhodnutím rektorky Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach zo dňa 16.06.2022 bola dcéra navrhovateľa prijatá na dennú formu vysokoškolského štúdia v I. a II. stupni päťročného magisterského študijného programu farmácia a v štúdiu riadne pokračuje.

5.Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

6.Schopnosť sám sa živiť je potrebné posudzovať objektívne t.j. ide o schopnosť vzhľadom na dosiahnutú kvalifikáciu umožňujúcu každej osobe vlastnou prácou dosahovať príjem na zabezpečovanie svojich potrieb. Pojem „schopnosť sám sa živiť“ používa Zákon o rodine na viacerých miestach (§ 62 ods. 1: „kým deti nie sú schopné samé sa živiť“, § 66: „deti, ktoré sú schopné samy sa živiť“, § 72 ods. 1: „rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť“). Z princípu vnútornej bezrozpornosti a súladu právneho poriadku vyplýva pravidlo, že pod rovnakým pojmom zákon označuje rovnaký denotát. Vo všetkých prípadoch týmto pojmom „schopnosť sám sa živiť“ je potrebné rozumieť schopnosť dieťaťa (alebo inej osoby) zamestnať sa a živiť sa vlastnou prácou, ktorá sa dosahuje spravidla ukončením prípravy na budúce povolanie t.j. ukončením napr. strednej školy (ak dieťa nepokračuje v štúdiu na vysokej škole resp. ukončením prvej vysokej školy).

7.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči jeho plnoletému dieťaťu nezanikla ukončením štúdia na strednej škole, pretože dcéra navrhovateľa bola rozhodnutím rektorky Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach zo dňa 16.06.2022 prijatá na dennú formu vysokoškolského štúdia v I. a II. stupni päťročného magisterského študijného programu farmácia a v štúdiu riadne pokračuje. Dcéra navrhovateľa tak zatiaľ nie je schopná sama sa živiť, vyživovacia povinnosť navrhovateľa k jeho dcére preto naďalej trvá. Podaný návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal úplného zrušenia jeho vyživovacej povinnosti proti plnoletému dieťaťu, preto súd ako nedôvodný zamietol.

8.Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti povinného rodiča (otca) sú vo všeobecnosti rozhodujúce odôvodnené výdavky a potreby dieťaťa na strane jednej a osobné a majetkové pomery určujúce možnosti a schopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť na strane druhej. Pre rozhodnutie o zmene vyživovacej povinnosti (jej zvýšení alebo znížení) je potom rozhodujúca zmena pomerov na strane dieťaťa alebo výživou povinného rodiča, ku ktorej došlo v dobe od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca (v tomto prípade od rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Pc/10/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2022). Nestačí však k tomu akákoľvek aj minimálna zmena pomerov, ale musí pritom ísť vždy o tzv. zásadnú zmenu pomerov rozhodujúcich pre určenie výšky vyživovacej povinnosti otca. V tomto smere mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči jeho plnoletému dieťaťu nedošlo k žiadnej zásadnej zmene pomerov na strane navrhovateľa, ktorá by mala za následok zníženie jeho vyživovacej

povinnosti k jeho dieťaťu. Všetky skutočnosti, ktoré navrhovateľ uvádzal v tomto konaní ako dôvod pre zníženie výživného nastali ešte pred posledným rozhodnutím súdu o úprave výživného rozsudkom sp. zn. 6Pc/10/2021, boli súdom riadne vyhodnotené a na ich základe bola určená aktuálne platná výška výživného 150,- Eur mesačne. Tieto skutočnosti preto nemôžu byť opätovne posudzované ako dôvod pre zníženie výživného. Navrhovateľom formálne predstieraná nezamestnanosť a nemajetnosť dôvodmi pre zníženie výživného nie sú. Iné skutočnosti a dôvody, ktoré by mohli alebo mali mať za následok zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k jeho plnoletému dieťaťu, neboli ani navrhovateľom tvrdené ani súdom zistené. S prihliadnutím k rapídne zvyšujúcim sa bežným životným výdavkom ako aj s prihliadnutím k nárastu nákladov spojených so štúdiom dcéry navrhovateľa na vysokej škole by skôr boli dôvody pre zvýšenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k jeho plnoletému dieťaťu, ak bude podaný príslušný návrh. Z uvedených dôvodov preto súd podaný návrh zamietol ako nedôvodný aj v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti proti plnoletému dieťaťu.

9.O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keďže skutočnosti odôvodňujúce priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania neboli v konaní preukázané (§ 55 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnuteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.